

nogen Veiledning for os under den fortsatte Overveielse af dette vigtige Spørgsmaal og kunde maaske forandre min Mening, saaledes at jeg vilde faae noget større Forhaabning med Hensyn til Udbyttet af den Forhandling, som den ærede Ordfører tager Ordet for. Det er altsaa de to Ting, jeg kunde ønske at vide: 1) hvilken Forandring, der er indtraadt i hele Stillingen, og 2) om man ogsaa kunde finde det rigtigt at forhandle Finantslovsforslaget for næste Finantsaar.

Ordføreren (Holstein). Jeg maa tilstaa, at det overraster mig noget at høre det ærede Medlems Spørgsmaal. Det første Spørgsmaal har jeg jo været paa. Der er jo den væsentlige Forskjel paa Behandlingen af Finantsloven for indeværende Aar og af den for næste Finantsaar, at Finantslovsforslaget for næste Finantsaar foreligger ikke, men derpaa skal jeg ikke komme nærmere ind, da jeg antager, at det ærede Medlem ikke egentlig mente det. (Dinesen: Jo.) Ja, jeg antager, at det ikke behøves. Jeg antager, at jeg ikke nogenstunde har udtalt mig saa kraft, som det ærede Medlem siger, men det er ikke værd at disputere derom. Hvad angaar det Spørgsmaal, som det ærede Medlem rettede til mig, om vi vilde behandle Finantslovsforslaget for næste Aar, maa det ærede Medlem vide, at vi ikke have det. (Dinesen: Det kan komme.) Ja, det ærede Medlem vil vel ikke have, at jeg skal indbringe det; det antager jeg vilde være mindre grundlovmæssigt. Jeg tror, at Regjeringen maa indbringe Finantslovene i Folkethinget, og hvis nu det blev Tilfældet — jeg skal komme det ærede Medlem saa vidt i Møde, som det er mig muligt — sæt, at Regjeringen kom til Folkethinget med Finantsloven for næste Aar, maatte man jo ogsaa kunne naae Overenskomst derom, dersom det overhovedet er muligt, og hvis det ærede Medlem har lagt Mærke til, hvad jeg hele Aaret har sagt, vil han vide, at jeg siger det Samme nu. Dersom det overhovedet viser sig, at Forstaaelse med Landstinget om ordnede finantsielle Tilstande er mulig, er der ingen Grund for os til ikke at forhandle med Landstinget om næste Aars Finantslov, lige saa vel som om indeværende Aars, men det er en Ting, man først maa vide, en Ting, der først maa vise sig — jeg kan ikke have nogenstømt Mening derom nu — men at man skulde have Noget imod at forhandle Finantsloven med Landstinget, naar der er nogenstømt Mulighed for, at Forhandlingen kunde ske dels paa grundlovmæssig Maade, dels med Udset til grundlovmæs-

sig Resultater for begge Ting efter dette Things grundlovmæssige Opfattelse — thi det er Forudsætningen — vilde det være ganske mærkeligt at gaa ud fra.

Dinesen: Maa jeg bede om Ordet.

Den fungerende Formand: (Hørgsbred): Dertil udfordres Thingsets Samtykke. Saafremt ingen Indvending fremkommer (Ophold), giver jeg det ærede Medlem Ordet.

Dinesen: Ja, hvad der for mig er Hovedsagen, skjønner jeg ikke, at jeg fik Svar paa fra det ærede Medlems Side. Hovedsagen er for mig en Forklaring af den Forandring, der er foregaaet. Jeg kan nemlig ikke tænke mig Andet, end at der maa være foregaaet en væsentlig Forandring, siden man nu mener, at der er Mulighed for en Forhandling, fra hvilken man ikke vil affjære sig, medens man i Efteraaret fandt, at der ikke var nogen saadan Mulighed, og derfor afstak sig fra enhver Forhandling baade med Regjeringen og med Landstinget ved uden videre at nægte Finantslovsforslaget for næste Aar. Derfor kan jeg ikke andet end gjentage mit Spørgsmaal til den ærede Ordfører, om man nu vil forhandle med Landstinget og med Regjeringen, thi at forhandle et Finantslovsforslag uden at ville forhandle baade med Regjeringen og med Landstinget anser jeg for umuligt. Det er altsaa det, jeg dog gjerne, end vi gaa til fortsat Behandling af denne Sag, kunde ønske at faae Rede paa, hvad det er for Forandringer, der ere foregaaede, siden man nu mener, at der er Mulighed for at kunne forhandle, medens man ikke mente i Efteraaret, at der var en saadan Mulighed, og om man under en saadan Forhandling vil forhandle baade med Landstinget og med Regjeringen

Ordføreren (Holstein): Det ærede Medlem er vanskelig at tilfredsstille, men jeg kan kun sige det ærede Medlem, at hvis han ikke er tilfredsstillet, er der et ganske simpelt Middel for det ærede Medlem, nemlig at stemme imod Overgangen til 2den Behandling. Det kan jeg ikke have Noget imod. Hvis det da kan lykkes det ærede Medlem at faae saa mange med, at han kan faae Forslagets Overgang forfattet, saa vasser jeg mine Hænder i Ustyblighed — saa har det ærede Medlem seiret! (Dinesen: Det er jo ikke derom, det dreier sig!) Jo vist er det derom, det dreier sig! Det er netop det, som det dreier sig om, og Gud maa vide, hvad det ellers skulde dreie sig om nu? Det ærede